

Halálos legényháboru Jánoshalmán

(A Délmagyarország munkatársától.) Véres legényháboru játszódott le szombaton délelőtt Jánoshalma határában. Szabadi Mihály és öccse a vetést nézték a földeken és eközben összetalálkoztak Vörös József nevű ismerősükkel. A Szabadi-testvérek már régen haragos viszonyban voltak a fiatal, 18 éves legénnyel és most elérkezettnek látták az időt arra, hogy leszámoljanak vele. Szóváltás támadt köztük, amelynek során a fiatalabb Szabadi előkapta biciskáját és nyakonszurta Vörös Józsefet. A legény nyakából vastag sugárban kezdett ömleni a vér. Kétségbeesetten védekezett a támadók ellen, de ereje egyre gyöngült, elfutni már nem tudott. Szabadi Mihály látva azt, hogy ellenfele már védekezni is képtelen, a kezében lévő bottal addig verte Vörös fejét, míg a szerencsétlen legény össze nem esett és néhány perc múlva meghalt.

Amikor ezt a gyilkosok észrevették, gallyal és földdel takarták le a holttestet és menekülni igyekeztek, a csendőrök azonban, akik időközben megtalálták a szántóföldön a halottat, elfogták őket, mielőtt eltűnhettek volna a faluból.

Kalapkergetés

Bocsánatot kérünk, nem megrovásképpen mondjuk, de sokan nem tudják rendszeresen viselni a kalapot. Vannak, akik azt hiszik, hogy ha elmúlik a fagy, akkor már tavasz van s a ködfoltok mögött már tiszta és üdítően barátságos az ég. Ennek az andalító hitnek megfelelően pedig úgy áll a fejük tetején a kalap — kissé oldalra sandítva —, mint egy ugrásra készülő barázdabillegető.

Amde — ne felejtjük — a tél ravasz. Könyörtelen és néha viccelődő. Kapja magát és egy lehelletnyi szelet röppent el az ember feje fölött. És ekkor a kalap — jaj, miért is nem nyomtuk jóerősen a tarkónkra? — leröppül. Először csak elterül a földön sunyin, mint egy kölyökkutya. Aztán, amikor elhajolunk: ugrik egyet. A tulajdonos utánalép. Most meg a karimára áll és gurulni kezd, mint az elvesztett pénz. Kiszámíthatatlan és megbízhatatlan; hiába, már nem a fejünkön van, hanem az aszfalt, az utca martaléka lett.

Az ember egyre bosszúsabban szalad és bajlong. Azt lehetne hinni, hogy valami nagyon nagy urnak köszönget. Pedig csak jogos tulajdonának megmentése érdekében tesz a talaj felé közeledő mozdulatokat. Talán nem is kedvelte eddig, de most ebben az egyedülálló utcai jelenetben nagyon érzi, hogy ez a kalap az övé és senki másé. Nem hagyhatja ott az út közepén, mert netán kalapárulónak mondhatná valaki.

A kalap pedig megy tovább, amerre a szél sodorja. Fölszedi az utca piszkát, átgázol az utca szemetén: nem vigyázott rá az, akinek a fején eddig sikeresen takarta el a vizet...

És a vigyázatlan ember rohan arra, amerre a szél fúj. Néha azt hiszi, hogy már-már megfogta a kalapot. Balhiedelem. A szél nókás nagyur. Viszi a kalapot még egy kicsit előre... még egy kicsit. Aztán megunja ezt a tönkretett jószágot. Elmegy másik zsákmány után, hiszen máshol is vannak vigyázatlan emberek és mindig lesznek rosszul föltett kalapok...

S a lihegő, kifáradt, kalapkergető ember furcsa pózban áll meg valamelyik utcasarkon. Lába a kalapon; megfogta, ur lett a rakoncátlan anyag felett.

De Uramisten, hogy néz ki ez a kalap...?

Főlemeli, eldugja; ne lássa senki. Eleget kiabált, eleget nevetett az utca a kalapkergetés alatt. Aztán dohogva elindul. Szidja a szelet. Otthon pedig fogásra akasztja az energiamegmaradás elve alapján még mindig létező kalapszerűséget és ágyba bujlik.

Beteg lett ugyanis. Megfázott a csalóka télotói hidegben. És a szél a jól végzett munka után beszél az ablakon és hosszút, süvítőt nevet az ajtó előtt. (m. f.)

E Z E N T Ú L

MAGYAR SZIVARKAPAPIR- ÉS
SZIVARKAHÜVELYGYÁR R.-T.
az eddigi felülmúlhatatlan Modiano-
minőségben hozza forgalomba a

Diadal

S Z I V A R K A P A P I R T és S Z I V A R K A H Ü V E L Y T

A Dóm-tér melyik részére építsék a Szent Antal-kutat?

Megérkezett az Országos Irodalmi és Művészeti Tanács javaslata

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes a Délmagyarország olvasói előtt, hogy özv. Tóth Ferencné elhunytja után 50.000 pengőt hagyományozott abból a célból, hogy a város a Dóm-téren egy Szent Antal-kutat építtessen. A város december 21-én kelt felterjesztésében értesítette az Országos Irodalmi és Művészeti Tanácsot a Szent Antal-diszput felépítéséről és egyben kikérte az engedélyt, hogy a kutat a Dóm főkapuja előtt helyezték el.

Szombaton délelőtt érkezett meg Pálffy József dr. polgármesterhez a vallás- és közoktatásügyi minisztérium válasza, amelyet még Zsindely Ferenc dr., mint kultuszállamtitkár, jelenleg miniszterelnökségi államtitkár irt alá. Az átirat szerint az Országos Irodalmi és Művészeti Tanács

nem javasolja a Szent Antal-kutnak a Dóm-téren való föllállítását,

mert ez a tér hatását megbontaná és már kialakult művészi képét veszélyeztetné.

Megírja továbbá a válasz, hogy

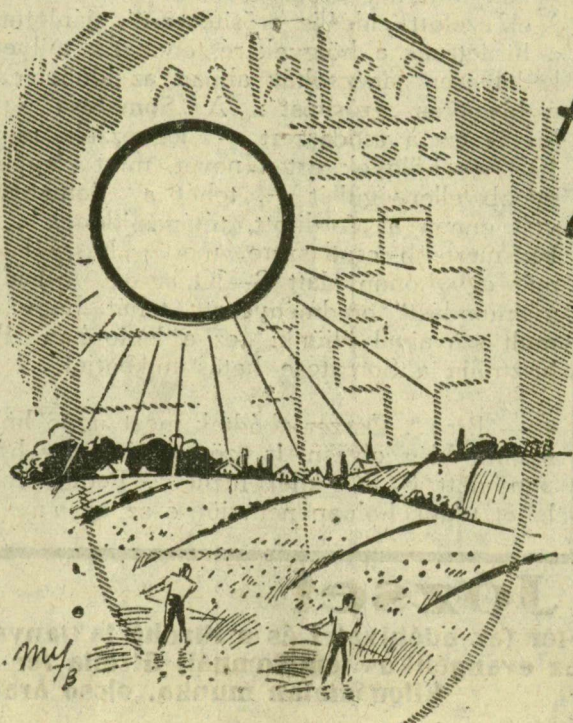
az emlékmű elhelyezése a földtani és kémiai intézetek épületeinek keresztelésénél volna lehetséges,

de csak abban az esetben, ha a kutat kisebb méretűre tervezik és ha az a tér adottságához alkalmazkodik.

A felsőbb vélemény szerint a jelen esetben ez a megoldási mód sem látszik megvalósíthatónak, mert a hagyományozó kikötései és a rendelkezésre álló összeg nagysága egy különálló és magában is jelentős diszput felállítását írják elő, illetve indokolják, nem pedig olyan kisebbszerű alkotás létesítését, amely inkább a körülötte lévő épületek függvénye.

Az összes szempontok figyelembevételével az Országos Irodalmi és Művészeti Tanács

a Szent Antal-kut elhelyezésére a legalkalmasabb helyül a fogadalmi tem

A magyar nap tüze,
a magyar föld ereje

érleli a cikóriát és a
malátaárpát, melyből
a magyar Franck Kávé-
pótlék és a Kneipp maláta-
Kávé készül!